

Orfikus szonett

*ahogy elmerülsz fekete sugárban
szemhéjad alatt kigyúl az idő
minden elveszett elevenedő
sós szél zuhog a kulcsrazárt szobában*

*és hullám botlik hűlő fövényen
fönn madárszárnyak nesztét hallani
gyűlnek kagylók ezüst félholdjai
messzi harangszó lebeg a vizen*

*külön-időben se közel se távol
alszol eloldozva az éjszakától
arcod fölött a Szaturnusz delel*

*születésed ködfényű csillaga
átvilágít nem ébreszt fel soha
s mert árnyéka nincs veled múlik el*

Lépcsők

*ki emlékszik
elsüllyedt szobrok álmaira*

*

*asszonyod nyakában fekete gyöngy
anyanyelved összetört cserép*

*

*az idő réseiben
bárány és kígyó*

*

*gyűlnek a rothadó hagymafejek
gumitömlők és törött fiolák*